



Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THE LEWIS-GIBSON HEBREW COLLECTION.

I.

MRS. LEWIS and Mrs. Gibson, whose names are now a household word with all students of Semitic languages, acquired, on their travels during the last three or four years, a fair number of Hebrew MSS., which extend over almost all branches of Jewish literature. They consist, it is true, mostly of fragments, but this by no means diminishes their significance. I need only remind the reader of the Ecclesiasticus Fragment, which by general consent is one of the most important discoveries made within recent decades. I therefore propose to give in this "Quarterly" a short list of the treasures in their possession. I can hardly doubt that it will prove interesting to the student of Rabbinic literature.

MS. No. 1. Paper. 2 leaves, representing legal documents of the year 1409 Selu. (= 1098), written in Hebrew characters, but the language is a mixture of Arabic and Hebrew.

(1 a) בתרין בשבה דהוא עשרין וארבעה יומין בירה ניסן דשנת אלפא וארבע מאה ותשע שנין למנינא דרגילינא ביה בפסטאט מצרים דעל נילוס נהרא מותבה חצר לבית דין מ' ששון בר נתן וטלב מ' משה בר משה הלוי הירוע ומאי דהוה קדמנא כתבנא וחתמנו למהוי לוכו ולראיה יצחק ביר שמואל נע נתנאל ביר יפת נע אברהם בר שמעיה החבר נכתוּיָא נין שמעיהו גאון נע.

These signatures are followed by another document which begins : בתרין בשבה דהוא תמניה יומי בירה אייר דשנת אַחַש לַשְׁטֵרוֹת. It finishes with the same formula as the preceding, but is not accompanied by signatures.

(1 b) בחמשה בשבה דהוא עשרין וחד יומין בירה אדר דשנת אלפא וארבע מאה ותשע שנין למנינא דרגילנא ביה בפסטאט מצרים דעל נילום נהרא מותבה הוה חצר לבית דין הקבוע מפי כבוד גדלת קדשת מרנו ורבנו אדונינו מבורך אלוף הבינות חכם (?) הישיבה סנהדרא רבא שר השרים עוז בית ישראל ירום הודו.

This Meborach is probably identical with that mentioned in MS. Add. 3335 in the Cambridge University Library, in the following connexion: והיה לנו לפני המלך הגדול הזה איש¹. עברי צדיק וחסיד רופא וחכם ויועץ היה מנעוריו ושמו מבורך נע. The date of this document, which is defective at the beginning, may thus safely be fixed in the generation succeeding Meborach, about the first quarter of the twelfth century.

The parties mentioned are Yason and Moses, as above. The document breaks off at the end of 1 b in the middle of a sentence.

(2 a) begins: זצד בית דין יום אלאחנין אלתאמן עשר מן אדר שנת אהט בפסטאט מצרים בשארה בר חלפון וטאלב שלמה בר הלל.

(2 b) Another document of בחמשה בשבה דהוא שיתה יומין בירה ניסן דשנת אלפא וארבע מאה ותשע שנין שלמה בר הלל and מ מבשר בר חלפון mentioned are

MS. No. 2. Parchment. 1 leaf. Greatly injured. Many words erased, whilst certain lines are cancelled. It commences: שהדותא דהות באנפנא, &c. Names occurring in it: מכאדם היקר. מרזר יפת חזקן יצזו בר מרזר שמריה חזקן נע. Again: יצזו בר שלמה בר רבנא ישועה החבר נע. The date is missing.

MS. No. 3. Parchment. Represents the remainder of a marriage contract (תוספת כתובה). Name, date, and signatures are all missing.

MS. No. 4. Parchment. 1 leaf. Containing a divorce-letter of the year 1492 Selu. (= 1181). It begins: בשבה דהוא . . .

¹ Almost all the names mentioned in this MS. occur very often in another collection of MSS. on which I am working now, where they are treated in a fuller and completer manner.

שתתנה לי, om.; זה ג' 1. 32; בתבנית כתב איש, (כתבנית כתב כשר) ר' יוסה לכשתרצה, ר' יוסי לכשתדיני; ולא דאמ, ולא דא 1. 33; שתתננה לי, והוה; תרונגה, תרונגא 1. 35; ובמצוותיו, ובמצוותו; ב"ר בין, בי ר' בון 1. 34; ויש כתב פורח נקרע, ויש כתב עור הנקרע 1. 38; כים, טס 1. 37; והוה פסול נקרע הרי זה פסול בשלא נקרע, פסול בשלא נתקרע 1. 39; תנא בינה שילוח 1. 41; בית דין פסול אי זה הוא, ב"ד אי זהו 11. 39-40; לכתובתך, לכתובתך 1. 44; ואתיי, ואתייא 1. 42; תנה בינה בר שילה 1. 47; עזרה בעה-מנה-מהוא, זעירא בעי-מנא-מהו 1. 46; ליה, לה 1. 45; נקנה המקנה והכה-אבין-שנייה, נקנה המקח והכא-הבין-שנייא 1. 48; טעמא 1. 51; ספר מיוחד שאינו א', ספר שאינו אוכל 1. 50; יוסה, יוסי האוכלין 1. 52; טעם ודרבנן-ספר מיוחד שהוא, (דרבנן-ספר שהוא גרר, גררו וחתמו 1. 53; האכלים באכלים נשמענה, כאוכלין נישמענה אף להכשר 1. 57; בפירוש, כפרוש 1. 56; זיכרותו, זכרותו 1. 55; וחיתמו או-דכת וכל משקה אשר ישתה בכל 11. 59-60; אף לעינין הכשר, חישב 1. 60; אי-דכ ומשקה בכלי טמא ומשקה בכל טמא, כלי יטמא &c.; הל אין כותבין, &c. הלכה ד' אין; הכה, הכא 1. 61; חשב בטפס כשר ר', (בטופס כשר ר"ל א' כתב) 1. 63; הדא פליגה, הא פליגא זעירה אמ בהדה פליגין ר' יוחנן א' כתב טרפו בטפס כשר ר' שמעון בן אבה-כיתבו וחיתמו-ותולשו, אבא-כתבו וחתמו-ותולשו 1. 64; לקיש א' כתב; לעזר, אלעזר 1. 66; בה בר יודה ו' לעזר, בה ר' יודה ר' אלעזר 1. 65; ועידים, ועדי' 1. 69; om.; היא 1. 68; דיפתר, די פתר 1. 67; עדים, ועדים 1. 72; לעזר, אלעזר 1. 71; וקשיא על, וקשיא א"ל על; שיחא, שהיה 1. 75; הלכה הכל בשרים, &c. הלכה ה' הכל; שני, שתי 1. 74; ר' יוחנן בעי והא הוא וכתב, ר"י אמר והכתיב וכתב לה לשמה 1. 76; לה לשמה.

עימו ואתיי כיי דאמר ר' שמעון בן, (עמו ואתייא כיי דמר ר"ש) 1. 1, 44 c; עובדה, עובדא 1. 3; &c. הלכה קיבל, &c. הלכה ו' קיבל 1. 2; לקיש; לא שמיע ר' אימי, לא שמיע ר' אסי 1. 5; אמי אילולי, אסי אילולא 1. 4; להך 1. 10; om.; אלא; גט כותיו, גט כוותיק 1. 8; שקיבל, שיקבל 1. 7; הלכה ח' אף הנשים... בעלה כו' אפי' נכתב 11. 10-11; להם משם, (משום אותה, ולא נחתם מאמינין אותה); הל אפילו בכתב ולא מיפס מאמינים 1. 17; דאמר, דמר 1. 13; אף אתה אין מתירה, אף אתה מתירה 1. 12; 11. 18-55 the Text of the Mishnah, om.; 1. 57 תגרשי, תגרשי

לָא, om.; 1. 61 תנינן, om.; 1. 59 יתר, יותר 1. 58, om.; הלכה-כו';
 ווער בר חננא אמר, ר' בא בר חננא אמר 1. 64, om.; לה, om.;
 דר' אמר כתב תרפו בטופ' כשר- (1. 67, om.; מילתיה . . . בתופס פסול
 מה הוא, מהו 1. 68; דמר ר' יוחנן תרפו בטפס פסול- לעזר, (אלעזר
 בן הוא שאל, בן שאל 1. 70; דצריכה- לפס, דצריכין- לפום 1. 69.

הוא צריכה, הוא פשיטא 1. 4; פשיטא פשיטא ליה, פשיט ליה 1. 3, d. 44;
 בשתי- פסולין 1. 7; יוסה- יוסה דתמר, יוסי- יוסי היא דתימ' 1. 6;
 והא תנינן, והתנינן שני גיטין ששילחו שנים ונתערבו 1. 8; בשני- פוסלין
 1. 12; זה-זה, זו-זו 1. 10; שנים ששילחו שני גמין שווים ונתערבו
 ר' יוסה בשם ר' בין בר, (ר' יוסי בשם דר' ביבון דר'ש היא דתני אם לאו מן)
 1. 14; (om. דר'ש היא) לי, לו 1. 13; חיה דר' שמעון דתני א לאומן
 1. 16; לי-לצורות, לו-לעורות 1. 15; לי-לישיבה, לו-לשכיבה
 ר' חנינא בשם 1. 18; כן הוא א הכה עד, כך הוא אמר עד 1. 17; בטהרם
 ר' חנניה בשם ר' בון בר חייא דר' היא אמר ר' יוחנן, (רבי ביבון בר חייא א"ר
 1. 19; שבתן לי, שבתני 1. 22; שאינן, שאינו 1. 20; פסולין, פוסלין
 1. 24; הרי הוא-התנאין שהתנינו 1. 25; תנויו-תנויו, תנאו-תנאו
 עזרה, עזרא 1. 27; חננא, חנינא 1. 26; הרהי-התנאין שותנינן.

MS. No. 6. Parchment. 1 leaf. Containing a fragment of the Mishnah, Seder Teharot Tractate כלים. It commences: לידים המהורות בלבד (chap. xxv, § 7 in the edd.), continuing to ואחד מן העור (chap. xxvii, § 3). Before each chapter the numbers of the paragraphs (which do *not* agree with the edd.) are marked, as for instance before chap. xxvi. י. הלכ' י. The writing (in square, and probably executed in North Africa), which is very fine and clear, testifies to a comparatively early age (not later than the twelfth century). The text differs occasionally from the edd., offering better readings.

MS. No. 7. Parchment. 2 leaves. Containing a fragment from the Babylonian Talmud Tractate Shabbath. It commences, 1 a, with the words from the Mishnah—the *whole* chapter of which precedes the Gemara which comments on it, as is the case now in the Talmud of Jerusalem—והן נופלות ר' אלעזר בן עזריה, continuing to תחת הכסא with the

conclusion-formula סליק פירקא. Next comes the Gemara: כמה טומנין ובמה אין טומנין וכו' גמ' איבעייא להו &c., continuing to מעשה ולא קשיא הא (corresponding with edd. ff. 47 b-50 a, about the end of the page) with which 1 a breaks off. 2 a commences: ואמר אב"י אמרה לי אם (breaking off at the end of 2 b with תינוק שנשבה לבין הגוים (corresponding with edd. ff. 66 b-68 b). About a third part of the space of 2 b is taken up with the text of the seventh chapter of the Mishnah Shabbath. The writing is Spanish square, probably of the thirteenth or fourteenth century, and the text offers comparatively few fresh readings.

MS. No. 8. Parchment. 2 leaves. Containing a fragment of a collection of Responses and Pesakim (probably by the Geonim).

(1 a) commences: ראי'ת ליה זחי מהימנא, breaking off at the end of (1 b) with ואמ' רביהודה אמרר.

(2 b) begins: ועל הבאין ברשותך לא הוא, breaking off at the end of 2 b with שיפרשו מנשוחיהן סמוך.

The writing suggests the twelfth century as the date of the fragment.

MS. No. 9. Paper. 3 leaves. Containing a fragment of the Babylonian Talmud Tractate Berachoth. The MS. is greatly injured, many lines having been eaten through by age.

(1 a) Title-page, but subsequently cancelled: מסכת ברכות: תלמוד בבלי לכבוד זק מר ורבנא ישועה בר צנז' מ' יר. . . . המלמד תנצב' והחיי[ם] והשלום ומלוי כל משיל (?) תהא לכבוד מר' ישועה ושני . . . משה רחמ וכן יהי רצון ליבין (?) בר חלפן.

(1 b) Blank.

(2 b) (?) לזדקה בן מהתאר (?). Only the letters מאר in this last word are clear and certain. By a later hand on the same page: לשלמה ולארה בני כבוד גדולה: קדושת מרנא ורבנא נתן השביעי בחבורה נטריה רחמנא ואורך יומי. Parallel with these words the signature . . . ביר אברהם ביר.

(2 b) Heading: בערבים ונ'. This is probably only the reference to the text of the Mishnah. Next comes the גמרא, provided with vowels and accents. The latter were probably intended to assist the student in the task of recital, it being customary to employ a certain intonation in the study of the Oral Law as of the Written Law¹. The first word is torn away, and the leaf commences now: קאים קורין דקאתני מאימתי תנא [אקרא] קאי דכת בשכבך ובקומך והכי קת אמ² זמן קרית שמע אימת בשכבך ובקומך ורמינהו (in 2 b in the edd.) the MS. has סימן קורין . . . מתחילין, whilst the words אממר are omitted. The page breaks off with the words חד עני וכהן, after which some leaves are missing.

(3 a) commences: ברשעים בעולם הזה (edd. 7 b), and breaks off at the end of 3 b with דמר וזמרא (edd. 8 a). In this leaf the accents are rather rare. The writing points to the twelfth century.

S. SCHECHTER.

¹ See Megillah, 32 b, and Tosaphot and *Aruch Completum* s. v. גמר and זמר. To the references given there are to be added the מעשה אפר by Profiat Duran, p. 21: ודע כי בדרך זה מהשיר בשעמים הנזכרים עם שהוא מיוחד למקרא : . . . כנר נהגו בו הקורמים גם כן במשנה והיו קוראים אותה בקבוצם הנבחרים בשעמים . . . וליזה המצא כל ספרי המשנה הקדומים כתובים עם נקוד והשעמים Cp. also Stern's חשיבות תלמידי מנחם. With regard to modern times see אבן ספיר, I, 55 a.

² These abbreviations are filled out by a later hand, קחני מאמתי.

(To be continued.)